

بررسی رابطه نگرش و التزام عملی به نماز و معنویت با عملکرد خانواده در شهر تهران

حوری علیجانی^۱، مسلم بناوند^۲، حجت طاهری کندر^۳، محمد رضا طاهری کندر^۴، علی طاهری کندر^۵، امیرعلی رجنی^۶

۱- نویسنده مسئول، کارشناس ارشد مشاوره مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

۲- کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند، کرمان، ایران.

۳- کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، کرمان، ایران.

۴- کارشناسی فیزیک، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی شیراز، فارس، ایران.

۵- کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه خواجه نصرالدین طوسی واحد کرمان، ایران.

۶- کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند، کرمان، ایران.

چکیده

نهاد خانواده، مولد نیروی انسانی و معبر سایر نهادهای اجتماعی و رکن اصلی هر جامعه به شمار می رود و معنویت از بسترهایی است که نقش اساسی و مهم در سلامت همه جانبه اعضای خانواده ایفا می کند. لذا هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه نگرش و التزام عملی به نماز و معنویت با عملکرد خانواده در شهر تهران می باشد. روش پژوهش حاضر توصیفی- همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش خانواده های دارای گرایشات مذهبی در شهر تهران بوده اند. تعداد ۵۰ خانواده به صورت نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه ی سنجش خانواده (FAD)، مقیاس نگرش و التزام عملی به نماز و مقیاس تجارب معنوی روزانه (DSES) بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۴ و روش آماری همبستگی تحلیل شد. بر اساس یافته ها طبق نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون با روش ورود (Enter)، ضریب همبستگی چند متغیری برای ترکیب خطی نگرش و التزام عملی به نماز و معنویت با عملکرد خانواده در شهر تهران برابر با $MR = 0/603$ و $RS = 0/363$ می باشد که در سطح $0/05$ معنادار می باشد. به عبارت دیگر بین معنویت و داشتن گرایشات مذهبی با حل مشکلات، ارتباطات و، نقش اعضای خانواده همچنین پاسخ دهی و مشارکت عاطفی و کنترل رفتار خانواده ها رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین متغیر نگرش و التزام عملی به نماز در گام اول بهترین پیش بینی کننده برای بهبود عملکرد خانواده در شهر تهران نقش خود را به خوبی ایفا کرد.

کلیدواژه ها: نگرش و التزام عملی به نماز، معنویت، عملکرد خانواده